

Elsäkerhet

Sammanfattning

Utskottet ställer sig, med en mindre lagteknisk justering, bakom regeringens förslag till elsäkerhetslag, lag om ändring i ellagen och lag om ändring i lagen om hotell- och pensionatörrelse.

De nya bestämmelserna innebär i huvudsak att alla företag som utför elinstallationsarbete ska ha en auktoriserad elinstallatör och ett egenkontrollprogram som säkerställer att arbetet utförs på rätt sätt och av personer med rätt kompetens, att företag som utför elinstallationsarbete på någon annans anläggning måste anmäla sin verksamhet till tillsynsmyndigheten, att tillsynsmyndigheten beslutar om auktorisation för elinstallatörer efter ansökan och att det bara är personer med auktorisation som elinstallatörer och personer som omfattas av ett företags egenkontrollprogram som får utföra elinstallationsarbete, med vissa specificerade undantag.

Lagändringarna föreslås träda i kraft den 1 juli 2017.

En följdmotion har väckts i ärendet. Denna avstyrks i huvudsak med hänvisning till bestämmelserna i lagen om erkännande av yrkeskvalifikationer.

I anslutning till detta ärende behandlas också ett motionsyrkande från allmänna motionstiden 2015/16 om vagabonderande strömmar. Motionsyrkandet avstyrks med hänvisning till pågående arbete.

I betänkandet finns en reservation (SD).

Behandlade förslag

Proposition 2015/16:163 Elsäkerhet.

Tre yrkanden i en följdmotion.

Ett yrkande i en motion från allmänna motionstiden 2015/16.

Innehållsförteckning

Utskottets förslag till riksdagsbeslut	3
Redogörelse för ärendet	4
Utskottets överväganden	7
Elsäkerhet	7
Vagabonderande strömmar	10
Reservation	13
Tillfällig yrkesutövning, punkt 2 (SD)	13
<i>Bilaga 1</i>	
Förteckning över behandlade förslag	14
Propositionen	14
Följdmotionen	14
Motion från allmänna motionstiden 2015/16	14
<i>Bilaga 2</i>	
Regeringens lagförslag	15
1 Förslag till elsäkerhetslag	15
2 Förslag till lag om ändring i ellagen (1997:857)	24
3 Förslag till lag om ändring i lagen (1966:742) om hotell- och pensionatrörelse	27

Utskottets förslag till riksdagsbeslut

1. **Elsäkerhet**

Riksdagen antar regeringens förslag till

1. elsäkerhetslag med den ändringen att 49 § 2 ska lyda enligt följande: bryter mot skyldigheten att ha egenkontrollprogram enligt 24 § 1,
 2. lag om ändring i ellagen (1997:857),
 3. lag om ändring i lagen (1966:742) om hotell- och pensionärrelse.
- Därmed bifaller riksdagen proposition 2015/16:163 punkterna 1–3.

2. **Tillfällig yrkesutövning**

Riksdagen avslår motion

2015/16:3392 av Mikael Jansson m.fl. (SD) yrkandena 1–3.

Reservation (SD)

3. **Vagabonderande strömmar**

Riksdagen avslår motion

2015/16:1140 av Jan Lindholm (MP).

Stockholm den 19 maj 2016

På försvarsutskottets vägnar

Allan Widman

Följande ledamöter har deltagit i beslutet: Allan Widman (L), Åsa Lindestam (S), Hans Wallmark (M), Peter Jeppsson (S), Lena Asplund (M), Alexandra Völker (S), Mikael Jansson (SD), Jan R Andersson (M), Daniel Bäckström (C), Jakop Dalunde (MP), Paula Holmqvist (S), Roger Richtoff (SD), Stig Henriksson (V), Mikael Oscarsson (KD), Mattias Ottosson (S), Kalle Olsson (S) och Mats Green (M).

Redogörelse för ärendet

Ärendet och dess beredning

Regeringen beslutade den 22 augusti 2013 att ge en särskild utredare i uppdrag att se över bestämmelserna om elektriska installationer. Utredningen tog namnet Elbehörighetsutredningen.

Utredaren överlämnade i december 2014 sitt betänkande *Elsäkerhet – en ledningsfråga* (SOU 2014:89). Betänkandet har remissbehandlats. En remiss-sammanställning finns tillgänglig i Miljö- och energidepartementet (dnr M2015/00283/Ee).

Den 11 januari 2013 gav *Elsäkerhetsverket* in en skrivelse till Regeringskansliet med en begäran till regeringen om att upphäva bestämmelserna om elsäkerhet i 11 och 18 §§ lagen (1966:742) om hotell- och pensionatryrelse (dnr M2015/00061/Ee). Skrivelsen har remissbehandlats av Rikspolisstyrelsen och bransch- och arbetsgivarorganisation för den svenska besöksnäringen, *Visita*. Ingen av remissinstanserna har haft något att invända mot förslaget.

Regeringen överlämnade proposition 2015/16:163 *Elsäkerhet* till riksdagen den 7 april 2016.

Propositionen har gett upphov till en följdmotion. I anslutning till detta ärende behandlas också ett motionsyrkande från den allmänna motionstiden 2015/16 om vagabonderande strömmar.

Lagrådet

Regeringen har inhämtat Lagrådets yttrande över lagförslagen och har i huvudsak följt Lagrådets förslag.

Bakgrund

Nuvarande regler om elsäkerhet

Grundläggande bestämmelser om elsäkerhet finns i 9 kap. ellagen (1997:857). Utöver detta har regeringen meddelat föreskrifter om elektriska installationer i elinstallatörsförordningen (1990:806), om elektrisk materiel i förordningen (1993:1068) om elektrisk materiel, och om elektriska anläggningar i starkströmsförordningen (2009:22). Regler om skyddsåtgärder finns också i kungörelsen (1958:558) om elektrisk svagströmslednings anordnande i förhållande till starkströmsledning.

Nuvarande regler om elinstallationsarbete

Bestämmelser om behörighet för installationer av elektriska starkströmsanläggningar finns i elinstallatörsförordningen. Förordningen har sitt stöd i 9

kap. 1 § ellagen men utfärdades ursprungligen med stöd av 15 § i den gamla ellagen (1902:71 s. 1). Syftet med förordningen är att förebygga risk för skador på person och egendom till följd av bristfällig eller felaktig installation av elektriska starkströmsanläggningar (1 §).

Elsäkerhetsverket har meddelat föreskrifter om bl.a. vissa undantag från förordningen, om olika behörighetsklasser och om kunskapskrav och praktik för dessa (ELSÄK-FS 2013:1).

Elsäkerhet är också i många fall en viktig del av en god arbetsmiljö, vilket innebär att även arbetsmiljölagstiftningen är relevant i sammanhanget. Utöver den reglering som finns i lagstiftningen har arbetsmarknadens parter gjort överenskommelser i kollektivavtal.

Reglerna om elinstallationer behöver bli bättre

Elsäkerheten i Sverige är i grunden god, anser regeringen, men det finns potential för förbättringar inom vissa områden. Ett sådant område är lagstiftningen om elinstallationer. Regelverket har med åren blivit relativt svåröverskådligt och det finns ett behov av att förtydliga ansvarsförhållandena mellan företag, elinstallatör och yrkesman. Även utformningen av behörighetssystemet är i behov av en översyn. Konsumenternas ställning behöver stärkas och tillsynsmyndighetens möjligheter att utöva tillsyn behöver förbättras. Det har länge diskuterats om systemet har blivit omodernt i takt med att elanvändningen har ökat, att elektriska installationer har blivit vanligare och mer komplicerade samtidigt som rörligheten hos elinstallatörer och yrkesmän har blivit större och att företagsstrukturen ändrats.

Bättre överskådlighet och tydligare ansvarsförhållanden

Någon samlad reglering av elsäkerhet finns inte för närvarande. För att ge dessa frågor ökad tyngd och eftersom en sammanhållen reglering av elsäkerhet kan öka överskådligheten och förenkla tillämpningen av bestämmelserna behöver regleringarna samlas, anför regeringen. Den nuvarande ordningen med att elinstallatör är ett reglerat yrke har fungerat väl och bör behållas. Ansvar för att bedriva elinstallationsarbete på ett sätt som uppfyller de krav som ställs för säkra elinstallationer behöver dock knytas till verksamheten och till den som tillhandahåller elinstallationstjänsten, dvs. elinstallationsföretaget.

Det finns i dag inget krav på att elinstallationsarbete ska utföras på ett sådant sätt att anläggningen ger betryggande säkerhet mot person- eller sakskada. Det behövs en allmän aktsamhetsregel för elinstallationsarbete. För att säkerställa att elinstallationer uppfyller de krav som ställs med utgångspunkt i aktsamhetskravet, samt att det utförs av personer med tillräckliga yrkeskunskaper, behövs bestämmelser om elinstallationsföretags egenkontroll.

Bättre förutsättningar för tillsyn och starkare konsumenter

Regeringen anser att tillsynsmyndigheten bör få bättre möjligheter att utöva tillsyn och att konsumenternas ställning bör stärkas. Vidare föreslår regeringen

att en anmälningsskyldighet bör införas för företag som utför elinstallationer på någon annans anläggning.

Propositionens huvudsakliga innehåll

I propositionen föreslås en elsäkerhetslag där nya bestämmelser om elinstallationsarbete ingår tillsammans med de nuvarande bestämmelserna om elsäkerhet i 9 kap. ellagen (1997:857) och bestämmelserna om skadestånd i 10 kap. 1–8 §§ ellagen.

De nya bestämmelserna innebär i huvudsak att alla företag som utför elinstallationsarbete ska ha en auktoriserad elinstallatör och ett egenkontrollprogram som säkerställer att arbetet utförs på rätt sätt och av personer med rätt kompetens, att företag som utför elinstallationsarbete på någon annans anläggning måste anmäla sin verksamhet till tillsynsmyndigheten, att tillsynsmyndigheten beslutar om auktorisation för elinstallatörer efter ansökan och att det bara är personer med auktorisation som elinstallatör och personer som omfattas av ett företags egenkontrollprogram som får utföra elinstallationsarbete, med vissa specificerade undantag.

Propositionen innehåller också ett förslag till ändring i lagen (1966:742) om hotell- och pensionatrvärelse. Genom ändringen tydliggörs ansvaret för tillsyn över elsäkerhet i hotell- och pensionatrvärelser.

Lagändringarna föreslås träda i kraft den 1 juli 2017.

Utskottets överväganden

Elsäkerhet

Utskottets förslag i korthet

Riksdagen antar, med en mindre lagteknisk justering, regeringens förslag till elsäkerhetslag, lag om ändring i ellagen (1997:857) och lag om ändring i lagen (1966:742) om hotell- och pensionatrörelse.

Följdmotionens tre motionsyrkanden avslås, främst med hänvisning till bestämmelserna i lagen (2016:145) om erkännande av yrkeskvalifikationer.

Propositionen

Regeringen föreslår i propositionen att kraven för att få utföra elinstallationsarbete ska omfatta arbete på elektriska starkströmsanläggningar samt arbete som avser fast anslutning av en elektrisk utrustning till en starkströmsanläggning och losskoppling av en fast ansluten elektrisk utrustning från en starkströmsanläggning.

Den som har tillfredsställande utbildning, praktisk erfarenhet och är lämplig för elinstallationsarbete ska efter ansökan ges auktorisation som elinstallatör. Den som uppfyller de villkor för tillfällig yrkesutövning som gäller enligt lagen om erkännande av yrkeskvalifikationer och de föreskrifter som meddelas i anslutning till den lagen ska anses vara auktoriserad.

Installationsarbete får endast utföras av en elinstallatör eller av någon som omfattas av ett elinstallationsföretags egenkontrollprogram. Ett elinstallationsföretag måste ha minst en auktoriserad elinstallatör och ett egenkontrollprogram som säkerställer att elinstallationer uppfyller de krav som ställs enligt lag och att de utförs av personer med tillräckliga yrkeskunskaper. Den som utför elinstallationsarbete på en starkströmsanläggning som tillhör någon annan ska anmäla verksamheten till tillsynsmyndigheten.

Regeringen föreslår vidare att elinstallatörer ska kunna auktoriseras för visst slag av elinstallationsarbete. Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får meddela föreskrifter om detta och om vilka krav som ska gälla i fråga om utbildning och praktisk erfarenhet. Anmälan av elinstallationsföretag ska kunna göras för visst slag av elinstallationsarbete. Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får meddela föreskrifter om detta och om vilka krav som ska gälla för en sådan anmälan.

Elinstallationsarbete ska utföras på ett sådant sätt att anläggningen ger betryggande säkerhet mot person- eller sakskada.

I propositionen föreslås vidare att elinstallationsföretag ska utöva egenkontroll över arbetet och se till att elinstallationsarbete endast utförs av en elinstallatör eller av någon vars kunskaper och färdigheter har säkerställts genom

egenkontrollen. Ett egenkontrollprogram ska säkerställa att elinstallationsarbete utförs i enlighet med de krav som ställs i lagen och i föreskrifter som meddelats med stöd av lagen samt att de utförs av personer med tillräckliga yrkeskunskaper. Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får meddela föreskrifter om vad ett egenkontrollprogram ska innehålla.

Tillsynsmyndigheten ska helt eller delvis kunna förbjuda tillhandahållande av elinstallationstjänster som inte uppfyller kraven i lagen eller föreskrifter som meddelats med stöd av lagen, om ett föreläggande inte följts och det finns skäl att befara att det medför fara för elsäkerheten.

Den som utför elinstallationsarbete i strid med bestämmelserna om krav för eller ett förbud mot att utföra sådant arbete ska dömas till böter eller fängelse i högst ett år. Den som bryter mot skyldigheten att ha en auktoriserad elinstallatör eller ett egenkontrollprogram eller utför elinstallationsarbete på någon annans anläggning utan att ha gjort anmälan ska dömas till böter. Den som bryter mot bestämmelser som har meddelats om elektrisk utrustning ska dömas till böter. Om en elinstallatör visar oskicklighet eller försummelse vid elinstallationsarbete eller på annat sätt visar sig uppenbart olämplig att vara auktoriserad som elinstallatör, ska auktorisationen kunna återkallas. I mindre allvarliga fall ska elinstallatören kunna varnas.

Lagreglerna om elsäkerhet – de nya och de som i dag finns i ellagen – ska samlas i en ny elsäkerhetslag. De bestämmelser som redan finns i gällande rätt men som nu placeras i den nya lagen utan ändringar i sak ges en modernare språklig utformning och anpassas till den nya lagens redaktionella struktur.

Regeringen föreslår härutöver att bestämmelserna om elsäkerhet i lagen (1966:742) om hotell- och pensionatörrelse ska upphävas då de särskilda bestämmelserna i lagen innebär en dubbelreglering som det inte finns något skäl för. Både från lagstiftningssynpunkt och från praktisk synpunkt är det ändamålsenligt att låta tillsynsansvaret för elsäkerheten ligga på en och samma myndighet, anför regeringen. Elsäkerhetsverket har både kompetens och befogenheter på elsäkerhetsområdet och en utbyggd tillsynsorganisation.

Den nya lagen och lagändringarna föreslås träda i kraft den 1 juli 2017. Den som med stöd av äldre föreskrifter har fått behörighet som elinstallatör ska vid tillämpningen av den nya lagen anses vara auktoriserad.

Motionen

Mikael Jansson m.fl. (SD) anför i motion 2015/16:3392 att Sverigedemokraterna ser positivt på att regelverket för elsäkerhet ses över. Motionärerna menar att det är ett signum för Sverige att driva frågor dels om hög säkerhet och standard i fråga om elektricitet i allmänhet, dels kompetens och yrkeserfarenhet som utövare av dessa tjänster har. Dock menar motionärerna att det finns en del olikheter jämfört med övriga Europa i synen på den generella elsäkerheten och att detta riskerar att påverka det svenska samhället negativt, vilket är högteknologiskt med mycket känsliga elinstallationer.

Motionärerna ser det som mycket olyckligt att ge oseriösa utländska aktörer juridiska möjligheter att klassificera sina anställda som auktoriserade efter endast ett års yrkesutövning i hemlandet. Visserligen ska elinstallationsföretaget säkerställa kompetensen med ett s.k. egenkontrollprogram men faktum kvarstår, anför det, att tillfälliga yrkesutövare juridiskt sett kan räknas som auktoriserade eller fullvärdiga elinstallatörer innan de genomgått egenkontrollprogrammet. Motionärerna anser att det kan uppstå uppenbara juridiska oklarheter om vad en person med s.k. tillfällig yrkesutövning egentligen får göra.

Motionärerna föreslår sammanfattningsvis att det bör förtydligas vad en person med tillfällig yrkesutövning har för befogenheter (yrkande 1), att tillfällig yrkesutövning när det gäller elarbeten endast får förekomma om utövaren kan styrka likvärdiga kvalitet med svensk standard (yrkande 2) och att en tillfällig yrkesutövare inte ska kunna godkänna en anläggning utan att personens kompetens är styrkt genom svenska myndigheter (yrkande 3). Detta bör riksdagen ställa sig bakom och tillkännage för regeringen, anför motionärerna.

Utskottets ställningstagande

Utskottet instämmer med regeringen i att det är viktigt att elinstallationsarbete utförs så att risken för person- eller saksador och risker för störningar i driften av elektriska anläggningar minimeras. Regleringen av elinstallationsarbete måste därför upprätthållas på ett tillfredsställande sätt. Utskottet anser att regeringens lagförslag är ändamålsenligt utformade och att de bör antas. Utskottet noterar dock att det i 49 § 2 i förslaget till elsäkerhetslag görs en hänvisning till 24 § 2 i samma lag. Hänvisningen bör rätteligen vara till 24 § 1. Med hänvisning till det anförda föreslår utskottet att lagförslagen antas.

I fråga om motionsyrkandena om tillfällig yrkesutövning vill utskottet dels betona värdet av den fria rörligheten på arbetsmarknaden inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet (EES) och i Schweiz, dels erinra om att riksdagen, efter förslag i propositionen Genomförande av det moderniserade yrkeskvalifikationsdirektivet, nyligen har beslutat om en ny generell lag om erkännande av yrkeskvalifikationer som gäller alla reglerade yrken i Sverige (prop. 2015/16:44, bet. 2015/16:UbU6, rskr. 2015/16:148). Lagen (2016:145) om erkännande av yrkeskvalifikationer trädde i kraft den 15 april 2016. Regeringen har efter riksdagens beslut kompletterat lagens bestämmelser genom en ny generell förordning för alla reglerade yrken i Sverige. Det innebär att rätten för yrkesutövare som har förvärvat sina yrkeskvalifikationer i en annan stat inom EES eller i Schweiz att utöva yrket tillfälligt i Sverige och rätten att få sina kvalifikationer erkända i Sverige samt de uppgifter som detta medför för de behöriga i Sverige numera framgår av det nya generella regelverket. Gällande lagar som rör reglerade yrken har anpassats till den generella regleringen. Utskottet anser likt regeringen att även nya författningar som rör reglerade yrken bör utformas med hänsyn till den nya generella regleringen. Utskottet instämmer sålunda också med regeringen att det bör framgå av den nya

elsäkerhetslagen att en yrkesutövare har rätt att tillfälligt utöva elinstallatörsyrket i Sverige i enlighet med lagen om erkännande av yrkeskvalifikationer och de föreskrifter som meddelas i anslutning till den lagen. Motion 2015/16:3392 yrkandena 1–3 avstyrks med hänvisning till det anförda.

Vagabonderande strömmar

Utskottets förslag i korthet

Riksdagen avslår ett motionsyrkande om vagabonderande strömmar. Utskottet hänvisar till pågående arbete.

Motionen

I motion 2015/16:1140 av Jan Lindholm (MP) anför behovet av åtgärder mot vagabonderande strömmar, dvs. fenomenet att returströmmen i en elektrisk krets kan ta andra vägar än de tänkta och skapa oönskade fenomen. Det handlar om elström som hittar sin väg i olika metallstrukturer i vår byggda miljö men kan även handla om återledning i mark. Pumpar och motorer, exempelvis för fläktar, är i dag ofta inmonterade på ett sätt som gör att det minsta motståndet (resistansen) för returströmmen att återgå till den matande transformatorn går via fjärrvärmesystemet, vattenledningsnätet eller ventilationstrummorna.

Motionären menar att eftersom detta är oavsiktliga effekter mäts de vagabonderande strömmarna och de magnetfält de skapar inte särskilt ofta. Kunskapen är därför inte så stor kring fenomenet varför riksdagen bör lyfta fram frågan.

En sak vet man dock med säkerhet, anför motionären. Korrosion i fjärrvärmesystem och vattenledningar påverkas så att den ökar kraftigt när el leds i rören. Enbart detta borde vara en anledning till att inte tillåta vagabonderande strömmar. Ett annat skäl är att magnetfält som uppstår på grund av dåliga konstruktioner kan variera kraftigt och byta väg utan att man vet om det och därför flytta runt fälten i olika system. Det bidrar till att kvaliteten på elen försämras och utgör även en hälsorisk. Magnetfält från vagabonderande strömmar kan vara så kraftiga att de allvarligt påverkar biologiskt material. Den viktigaste åtgärden, anför motionären, är att den som ansvarar för infrastruktur för annat än eldistribution, som fjärrvärme, fjärrkyla, vatten, avlopp eller liknande, inte ska ha rätt att transportera el i samma system.

Motionären föreslår att regeringen, mot bakgrund av det ovan anförda, bör återkomma till riksdagen med förslag på hur elsäkerhetsfrågorna kan hanteras för att minimera uppkomsten av vagabonderande strömmar såväl inne i affärsbyggnader, i bostadshus, fabriker och andra lokaler som i den tekniska infrastruktur som binder samman den byggda miljön.

Bakgrund

Tidigare behandling

Utskottet konstaterade i betänkande 2014/15:FöU6 att vagabonderande strömmar leder till att magnetfält i bostäder kan förstärkas och att detta i sin tur kan leda till att skada kan uppstå på infrastrukturen i fråga om korrosion. Utskottet noterade dock Strålsäkerhetsmyndighetens (SSM) syn att värdena i de mätningar som genomförts om detta fenomen ligger långt under referensvärdet för vad som anses orsaka skador på människor. Utskottet fann därför inte att riksdagen borde anta lagförslag om att förbjuda vagabonderande strömmar. Fenomenet ska dock inte underskattas, menade utskottet, utan försiktighetsstrategier när det gäller allmänhetens exponering för lågfrekventa magnetfält i bostäder kan vara relevanta. Det kunde dessutom noteras att det föreföll finnas vissa självsanerande åtgärder inom branschen som inte vill att den utrustning som installeras ska förstöras av korrosion på grund av vagabonderande strömmar. Motionsyrkandet avsågs av dessa skäl.

I betänkande 2013/14:FöU6 noterades att SSM hade genomfört en studie av lågfrekventa magnetfält från bl.a. kraftledningar, transformatorstationer, hushållsapparater och vagabonderande strömmar i bostäder (SSM 2012:69). Av rapporten framgick att magnetfältsnivåerna i stort sett var oförändrade sedan den föregående mätningen 1994. SSM framhöll i samma rapport att vagabonderande strömmar kan ge betydande bidrag till magnetfälten i bostäder och är en trolig orsak till att magnetfälten i bostäder kan uppvisa kraftiga dygnsvariationer. Värdena i de mätningar som genomförts låg emellertid långt under referensvärdet. Enligt SSM kunde resultaten användas som vägledning vid utformningen av försiktighetsstrategier när det gäller allmänhetens exponering för lågfrekventa magnetfält i bostäder. Vidare framgick av Svensk standard för elinstallationer i byggnader (SS 436 40 00) att elinstallationer ska utföras så att de inte orsakar brand, korrosion eller elektromagnetiska störningar. Standarden var enligt Elsäkerhetsverket även tillämplig på elinstallationer för eldistribution, dvs. yttre nät, och myndigheten framhöll att åtgärder mot vagabonderande strömmar vidtogs på frivillig basis av t.ex. vatten- och fjärrvärmedistributörer, delvis påskyndat av de skador på näten som vagabonderande strömmar kan leda till. Motionen avstyrktes.

Utskottets ställningstagande

Utskottet konstaterar fortsatt att vagabonderande strömmar kan leda till att magnetfält i bostäder förstärks och att detta i sin tur kan leda till att skada kan uppstå på infrastrukturen i fråga om korrosion. Utskottet har dock noterat Strålsäkerhetsmyndighetens (SSM) syn att värdena i de mätningar som genomförts om detta fenomen ligger långt under referensvärdet för vad som anses orsaka skador på människor. Vidare har information inhämtats från SSM om att myndigheten fortlöpande följer internationella forskningsrön och inte

anser att det i dagsläget finns skäl att följa upp sin tidigare studie (SSM 2012:69).

Detta fenomen ska dock inte underskattas. Försiktighetsstrategier när det gäller allmänhetens exponering för lågfrekventa magnetfält i bostäder kan därför vara relevanta. Det kan noteras att det förefaller finnas vissa självsanerande åtgärder inom branschen som inte vill att den utrustning som installeras ska förstöras av korrosion på grund av vagabonderande strömmar. Utskottet finner inte några skäl för närvarande att föreslå ytterligare åtgärder på området. Motionsyrkandet avstyrks.

Reservation

Tillfällig yrkesutövning, punkt 2 (SD)

av Mikael Jansson (SD) och Roger Richtoff (SD).

Förslag till riksdagsbeslut

Vi anser att förslaget till riksdagsbeslut under punkt 2 borde ha följande lydelse:

Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i reservationen och tillkännager detta för regeringen.

Därmed bifaller riksdagen motion
2015/16:3392 av Mikael Jansson m.fl. (SD) yrkandena 1–3.

Ställningstagande

Vi ser positivt på att regelverket för elsäkerhet ses över. Vi menar att det är ett signum för Sverige att driva frågor om dels hög säkerhet och standard i fråga om elektricitet i allmänhet, dels kompetensen och yrkeserfarenheten hos utövarna av dessa tjänster. Dock ser vi att det finns en del olikheter i övriga Europa i just synen på den generella elsäkerheten. Om sedan den europeiska elsäkerhetsstandarden ska vara likvärdig med den svenska kan diskuteras, men vi anser att det finns säkerhetsaspekter som man inte ska tumma på. Det svenska samhället är för högteknologiskt för det, med mycket känsliga elinstallationer.

Vi ser det som mycket olyckligt att ge oseriösa utländska aktörer juridiska möjligheter att klassificera sina anställda som auktoriserade efter endast ett års yrkesutövning i hemlandet. Visserligen ska elinstallationsföretaget säkerställa detta med ett s.k. egenkontrollprogram men faktum kvarstår att tillfälliga yrkesutövare juridiskt sett kan räknas som auktoriserade, eller fullvärdiga elinstallatörer, innan de genomgår egenkontrollprogrammet. Vi anser att det kan uppstå uppenbara juridiska oklarheter om vad en person med tillfällig yrkesutövning egentligen får göra.

Eftersom den svenska standarden är hög gällande elarbeten och vi anser att villkor likvärdiga med svensk standard bör råda för att få utföra arbete i Sverige föreslår vi att det bör förtydligas vad en person med tillfällig yrkesutövning har för befogenheter, att tillfällig yrkesutövning i fråga om elarbeten endast bör få förekomma om utövaren kan styrka kvalitet likvärdig svensk standard och att en tillfällig yrkesutövare inte ska kunna godkänna en anläggning utan att personens kompetens är styrkt genom svenska myndigheter. Detta bör riksdagen ställa sig bakom och tillkännage för regeringen.

BILAGA 1

Förteckning över behandlade förslag

Propositionen

Proposition 2015/16:163 Elsäkerhet:

1. Riksdagen antar regeringens förslag till elsäkerhetslag.
2. Riksdagen antar regeringens förslag till lag om ändring i ellagen (1997:857).
3. Riksdagen antar regeringens förslag till lag om ändring i lagen (1966:742) om hotell- och pensionatryrelse.

Följdmotionen

2015/16:3392 av Mikael Jansson m.fl. (SD):

1. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att det bör förtydligas vad en person med ”tillfällig yrkesutövning” har för befogenheter och tillkännager detta för regeringen.
2. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att ”tillfällig yrkesutövning” i fråga om elarbeten endast bör få förekomma om utövaren kan styrka kvalitet likvärdig svensk standard, och riksdagen tillkännager detta för regeringen.
3. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att en ”tillfällig yrkesutövare” inte ska kunna godkänna en anläggning utan att personens kompetens är styrkt genom svenska myndigheter och tillkännager detta för regeringen.

Motion från allmänna motionstiden 2015/16

2015/16:1140 av Jan Lindholm (MP):

Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om behovet av åtgärder som avskaffar problemet med vagabonderande strömmar och tillkännager detta för regeringen.

BILAGA 2

Regeringens lagförslag

1 Förslag till elsäkerhetslag

Härigenom föreskrivs följande.

1 § Denna lag syftar till att främja hög elsäkerhet och minska risker för att el orsakar personskada eller sakskada.

Särskilda bestämmelser om elektromagnetisk kompatibilitet finns i lagen (1992:1512) om elektromagnetisk kompatibilitet.

Ordförklaringar

2 § Med *elektrisk anläggning* avses i denna lag en anläggning för produktion, överföring eller användning av el med de särskilda föremål som finns i anläggningen och som behövs för driften av den.

Om olika delar av en och samma anläggning har skilda innehavare, anses varje sådan del som en särskild anläggning. Om en anläggning för användning av el är ansluten till en eller flera andra sådana anläggningar och anläggningarna har samma innehavare, ska anläggningarna anses som en och samma anläggning.

3 § I denna lag avses med

starkströmsanläggning: en elektrisk anläggning för sådan spänning, strömstyrka eller frekvens som kan vara farlig för människor eller egendom,

elektrisk utrustning: en anordning, apparat eller annat föremål som producerar, överför, använder eller förbrukar el eller en komponent i en sådan utrustning eller i en starkströmsanläggning, och

säkerhetsbrist i el: el som inte är så säker som skäligen kan förväntas.

4 § Med *elinstallationsarbete* avses i denna lag arbete som avser

1. att utföra, ändra eller reparera en elektrisk starkströmsanläggning,
2. att fast ansluta en elektrisk utrustning till en starkströmsanläggning, eller
3. att koppla loss en elektrisk utrustning från en starkströmsanläggning som utrustningen är fast ansluten till.

5 § I denna lag avses med

elinstallationsföretag: en näringsidkare som yrkesmässigt utför elinstallationsarbete, och

elinstallatör: en fysisk person som är auktoriserad att utföra elinstallationsarbete.

Skyldigheter i fråga om elektriska anläggningar

6 § Den som innehar en starkströmsanläggning ska se till att

1. det fortlöpande kontrolleras att anläggningen ger betryggande säkerhet mot personskada och sakskada, och
2. arbete som utförs på eller i anslutning till anläggningen görs på ett sådant sätt och utförs av eller under ledning av personer med sådana kunskaper och färdigheter att betryggande säkerhet ges mot personskada och sakskada.

7 § Om en tillkommen elektrisk anläggning kan vålla personskada eller sakskada eller driftstörning genom inverkan på en annan redan befintlig elektrisk anläggning, ska innehavaren av den förstnämnda anläggningen vidta de åtgärder som behövs vid den anläggningen för att förebygga sådan skada eller störning.

8 § Om en tillkommen elektrisk anläggning kan vålla sakskada genom inverkan på en redan befintlig naturgasledning, som det krävs koncession för enligt naturgaslagen (2005:403), ska innehavaren av den elektriska anläggningen vidta de åtgärder som behövs vid den anläggningen för att förebygga sådan skada.

9 § Om det på en elektrisk ledning eller en skyddsanordning som hör till den ledningen ska utföras arbete som är farligt på grund av närhet till en luftledning för starkström och innehavaren av den förstnämnda ledningen begär det, ska innehavaren av starkströmsledningen ta den ur drift så länge som det är nödvändigt för arbetet.

10 § Den som begär ett driftavbrott enligt 9 § ska ersätta den kostnad och skada som avbrottet medför för innehavaren av starkströmsledningen.

11 § Den som innehar en starkströmsanläggning med en spänning som överstiger 1 000 volt mellan fasledare där det vid enfasigt fel kan uppkomma jordslutningsström med större styrka än 500 ampere och får kännedom om att det har tillkommit en elektrisk anläggning för svagström eller för starkström med en spänning av högst 1 000 volt mellan fasledare, ska vidta de åtgärder som behövs vid den förstnämnda anläggningen för att förebygga skada eller störning.

Åtgärderna ska vara ändamålsenliga för att förebygga att anläggningen genom induktion eller förhöjda markpotentialer påverkar den andra anläggningen och orsakar person- eller sakskada eller annan störning än ljudstörning.

12 § Om en innehavare av en tillkommen anläggning har orsakat att kostnaden för åtgärder enligt 11 § blivit väsentligt högre än nödvändigt, ska innehavaren svara för merkostnaden.

13 § Vid tillämpningen av 7, 8, 11 och 12 §§ ska en elektrisk anläggning anses tillkomma

1. när den tas i bruk och, om olika delar av anläggningen tas i bruk vid skilda tidpunkter, varje sådan del anses som en särskild tillkommen anläggning, och

2. om den flyttas eller ändras i fråga om utförande eller drift och därigenom ökar risken för skada eller störning.

14 § Om nödvändigt skydd enligt 7, 8 eller 11 § kan uppnås med bättre verkan eller till lägre kostnad genom någon åtgärd vid en annan anläggning ska innehavaren av den anläggningen utföra åtgärden.

Den som utfört åtgärden har rätt att få ersättning för de utgifter som varit nödvändiga av den som enligt 7, 8 eller 11 § är skyldig att vidta åtgärder. Om åtgärden inneburit en fördel för anläggningen i form av minskning av utgifterna för dess underhåll och drift eller annan stadigvarande förbättring av driften, ska ersättningen minska i motsvarande mån.

15 § Om ett område för sjötrafik i avsevärd omfattning kommer att trafikeras av fartyg som kräver större segelfri höjd än en elektrisk ledning medger, är innehavaren av ledningen skyldig att vidta de åtgärder med ledningen som behövs för att ge betryggande säkerhet mot person- eller sakskada. Ledningens innehavare ska svara för kostnaderna för åtgärderna.

Skyldigheter i fråga om elektrisk utrustning

16 § Den som tillverkar, representerar den som tillverkar, importerar, distribuerar eller installerar en elektrisk utrustning ska se till att utrustningen uppfyller gällande säkerhetskrav.

17 § Den som innehar en elektrisk utrustning ska se till att den underhålls på ett godtagbart sätt och används på ett sätt som inte riskerar säkerheten.

18 § Den som använder en elektrisk utrustning ska försäkra sig om att den är säker för användning.

19 § Den som innehar en elektrisk utrustning som är avsedd att anslutas till en starkströmsanläggning ska se till att

1. det fortlöpande kontrolleras att utrustningen ger betryggande säkerhet mot personskada och sakskada, och

2. arbete som utförs på eller i anslutning till utrustningen görs på ett sådant sätt och utförs av eller under ledning av personer med sådana kunskaper och färdigheter att betryggande säkerhet ges mot personskada och sakskada.

Auktorisation för elinstallationsarbete

20 § Den som har tillfredsställande utbildning och praktisk erfarenhet och är lämplig ska efter ansökan ges auktorisation som elinstallatör.

Auktorisation ges för alla slag av elinstallationsarbeten eller för visst slag av sådant arbete.

21 § Tillsynsmyndigheten prövar frågor om auktorisation av elinstallatörer.

22 § Den som uppfyller de villkor för tillfällig yrkesutövning som gäller enligt lagen (2016:145) om erkännande av yrkeskvalifikationer och de föreskrifter som meddelas i anslutning till den lagen ska vid tillämpningen av denna lag anses vara auktoriserad.

Elinstallationsföretag

23 § Ett elinstallationsföretag måste ha minst en auktoriserad elinstallatör som ska verka för att verksamheten bedrivs i enlighet med denna lag och föreskrifter som meddelats med stöd av lagen.

24 § Ett elinstallationsföretag ska

1. utöva egenkontroll över arbetet enligt ett egenkontrollprogram som säkerställer att elinstallationsarbete utförs enligt de krav som ställs i denna lag och föreskrifter som har meddelats med stöd av lagen, och

2. se till att elinstallationsarbete endast utförs av en elinstallatör eller av någon som omfattas av företagets egenkontrollprogram enligt 1.

Skyldighet att anmäla elinstallationsarbete

25 § Ett elinstallationsföretag som ska utföra arbete på andras anläggningar ska anmäla detta till tillsynsmyndigheten. Anmälan kan göras för alla slag av elinstallationsarbeten eller för visst slag av sådant arbete. Arbetet får inte påbörjas förrän anmälan har gjorts.

Utförande av elinstallationsarbete

26 § Elinstallationsarbete ska utföras på ett sådant sätt att anläggningen ger betryggande säkerhet mot personskada och sakskada.

27 § Elinstallationsarbete får utföras endast av

1. en elinstallatör som är auktoriserad för arbetet, eller

2. någon som omfattas av företagets egenkontrollprogram enligt 24 §.

Ansvar för skada som orsakas av el från en starkströmsanläggning

28 § Om en personskada eller sakskada orsakas av el från en starkströmsanläggning, ska innehavaren av den starkströmsanläggning som elen senast kommit från ersätta skadan. Skadeståndsansvaret gäller även om det inte följer av allmänna skadeståndsbestämmelser.

Första stycket gäller inte

1. den som innehar en starkströmsanläggning för produktion av el där generatoren har en märkeffekt om högst 50 kilovoltampere,

2. den som innehar en starkströmsanläggning som är avsedd för användning av el och som tillförs el med en spänning av högst 250 volt

mellan en ledare och jord eller, vid icke direkt jordat system, mellan två ledare,

3. om skadan skett på en annan elektrisk anläggning eller på en naturgasledning som det krävs koncession för enligt naturgaslagen (2005:403), eller

4. om starkströmsanläggningen utgörs av en inrättning för godsbefordran eller är avsedd för en sådan inrättnings behov och skadan uppkommit på en egendom som har blivit mottagen för sådan befordran.

Ansvar för skada som orsakas av säkerhetsbrist i el

29 § Om en personskada eller sakskada orsakas av säkerhetsbrist i el som satts i omlopp från en elektrisk anläggning med egen generator eller transformator, ska anläggningens innehavare ersätta skadan.

I fråga om sakskada gäller första stycket endast skada på egendom som till sin typ vanligen är avsedd för enskilt ändamål och som den skadelidande vid tiden för skadan använde huvudsakligen för enskilt ändamål.

Avtalsvillkor som inskränker skadeståndsskyldigheten är utan verkan.

30 § Skadeståndansvaret enligt 29 § gäller inte den som

1. visar att elen sattes i omlopp utanför en näringsverksamhet,

2. gör sannolikt att säkerhetsbristen har uppkommit efter att elen sattes i omlopp,

3. visar att säkerhetsbristen beror på att elen måste stämma överens med tvingande föreskrifter som har meddelats av en myndighet, eller

4. visar att det med hänsyn till det vetenskapliga och tekniska vetandet vid den tidpunkt då elen sattes i omlopp inte var möjligt att upptäcka säkerhetsbristen.

Ansvar för skada vid driftstörning

31 § Om en personskada, sakskada eller ren förmögenhetsskada orsakas av att el från en elektrisk anläggning stör driften vid en annan elektrisk anläggning och störningen uppstått till följd av uppsåt eller vårdslöshet hos innehavaren av den förstnämnda anläggningen, ska den innehavaren ersätta skadan.

Ägares skadeståndsansvar

32 § Ägaren till en elektrisk starkströmsanläggning som upplåtit nyttjanderätten helt eller delvis till någon annan svarar ändå för skada som ska ersättas enligt denna lag som om ägaren är innehavare. Ägaren är dock inte ansvarig med annan egendom än den som har upplåtits.

Om ägaren har betalat ersättning i ett sådant fall som avses i första stycket får ägaren kräva tillbaka den av nyttjanderättshavaren.

Bestämmande av skadestånd

33 § Vid bestämmande av ersättning för skada enligt 28, 29 eller 31 § ska 5 kap. skadeståndslagen (1972:207) tillämpas.

När ersättning för sakskada bestäms enligt 29 § ska ett belopp om 3 500 kronor avräknas.

Skadelidandes medvållande

34 § Om vållande på den skadelidandes sida har medverkat till skada, ska

1. i fråga om ersättning enligt 28 § första stycket eller 31 §, bestämmelserna om jämkning i 6 kap. 1 § skadeståndslagen (1972:207) tillämpas, och

2. i fråga om ersättning enligt 29 §, skadeståndet bestämmas efter vad som är skäligt.

Preskription

35 § Talan om ersättning ska väckas

1. i fråga om ersättning enligt 28 § första stycket eller 31 § inom två år från det att skadan inträffade, och

2. i fråga om ersättning enligt 29 § inom tre år från det att den som vill ha ersättning fick eller borde ha fått kännedom om att fordringen kunde göras gällande, dock senast tio år från det att den som påstås vara skadeståndsskyldig tillhandahöll elen.

Den som inte väcker talan i tid har inte rätt till ersättning enligt de angivna bestämmelserna.

Tillsynsmyndighet

36 § Den myndighet som regeringen bestämmer (tillsynsmyndigheten) ska utöva tillsyn enligt denna lag och enligt föreskrifter meddelade med stöd av lagen. Tillsynen omfattar inte bestämmelserna om skadestånd i 28–35 §§.

Upplysningar och handlingar

37 § Tillsynsmyndigheten har rätt att få de upplysningar och ta del av de handlingar som myndigheten begär för tillsynen.

Tillträde och provning

38 § För tillsyn har tillsynsmyndigheten rätt att få tillträde till områden, lokaler och andra utrymmen, dock inte bostäder.

39 § Om det behövs för tillsynen, får tillsynsmyndigheten hos den som tillverkar, representerar den som tillverkar, importerar eller distribuerar

en elektrisk utrustning ta ut ett eller flera exemplar för provning av elektrisk utrustning som

1. är avsedd att anslutas till en elektrisk anläggning, eller
2. har införts eller ska införas på marknaden.

40 § Polismyndigheten ska lämna den hjälp som behövs för tillsynen enligt 38 och 39 §§.

Förelägganden

41 § Tillsynsmyndigheten får meddela de förelägganden som behövs för att de föreskrifter som omfattas av tillsynen ska följas.

Ett sådant föreläggande gäller omedelbart och får förenas med vite.

42 § Om någon inte följer ett föreläggande enligt 41 §, får tillsynsmyndigheten besluta att rättelse ska göras på bekostnad av den som föreläggandet riktas mot.

Förbud

43 § Tillsynsmyndigheten får

1. förbjuda användning av en elektrisk anläggning som är i ett sådant skick eller används på ett sådant sätt att fara för person eller egendom kan uppstå,

2. förbjuda tillhandahållande eller användning av elektrisk utrustning som är i ett sådant skick eller används på ett sådant sätt att fara för person eller egendom kan uppstå eller som inte är kontrollerad, provad, besiktigad eller dokumenterad enligt gällande föreskrifter, och

3. helt eller delvis förbjuda tillhandahållande av elinstallationstjänster som inte uppfyller kraven i denna lag eller föreskrifter som meddelats med stöd av lagen, om ett föreläggande enligt 41 § inte följts och det finns skäl att befara att det medför fara för elsäkerheten.

Ett förbud enligt första stycket gäller omedelbart, får förenas med vite och får verkställas.

Återkallelse av auktorisation

44 § Tillsynsmyndigheten får återkalla eller inskränka en auktorisation som har getts enligt 20 §, om elinstallatören visar oskicklighet eller försummelse vid elinstallationsarbete eller på annat sätt visar sig uppenbart olämplig för auktorisationen.

En auktorisation får återkallas eller inskränkas för viss tid.

Varning

45 § I stället för att återkalla eller inskränka en auktorisation får tillsynsmyndigheten i mindre allvarliga fall varna en elinstallatör.

Dispens

46 § Den myndighet som regeringen bestämmer får i det enskilda fallet ge dispens från kraven i denna lag.

Bemyndiganden

47 § Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får meddela föreskrifter om

1. beschaffenhet, placering, provning, kontroll, besiktning, användning och skötsel av elektriska starkströmsanläggningar och elektrisk utrustning som är avsedd att anslutas till en starkströmsanläggning samt om arbete på eller i anslutning till sådana anläggningar och sådan utrustning,
2. tillståndsplikt eller anmälningsplikt för uppförande, ändring eller borttagning av starkströmsanläggningar,
3. skyldighet för innehavare av nätkoncession enligt ellagen (1997:857) eller en starkströmsanläggning att anmäla olycksfall eller driftstörningar,
4. skyldigheter vid framdragande av svagströmsledning,
5. säkerhetskrav som avses i 16–18 §§,
6. skyldigheter i fråga om information som ska följa med elektrisk utrustning,
7. skyldigheter att i fråga om elektrisk utrustning vidta skadeförebyggande arbete och vidta åtgärder när det finns anledning att anta att sådan utrustning inte överensstämmer med säkerhetskraven,
8. vilken utbildning och praktisk erfarenhet som krävs för att bli auktoriserad som elinstallatör,
9. de slag av elinstallationsarbete för vilka auktorisation kan ges enligt 20 § andra stycket och de för vilka anmälan kan göras enligt 25 §,
10. vad ett egenkontrollprogram ska innehålla,
11. avgifter för en myndighets verksamhet enligt denna lag,
12. ersättning för uttaget prov enligt 39 § och om skyldighet att ersätta kostnaderna för provningen, och
13. sådana undantag från kraven i 16–27 §§ som det finns särskilda skäl för.

Straff

48 § Till böter eller fängelse i högst ett år döms den som med uppsåt eller av oaktsamhet bryter mot

1. en skyldighet som en innehavare av starkströmsanläggning eller elektrisk utrustning har enligt 6 eller 19 §,
2. krav för att få utföra elinstallationsarbete enligt 27 §, eller
3. ett förbud enligt 43 § första stycket 3.

49 § Till böter döms den som med uppsåt eller av oaktsamhet

1. bryter mot skyldigheten att ha auktoriserad elinstallatör enligt 23 §,
2. bryter mot skyldigheten att ha egenkontrollprogram enligt 24 § 2,
3. utför elinstallationsarbete utan att ha gjort anmälan enligt 25 §, eller
4. bryter mot ett säkerhetskrav i 16, 17 eller 18 § eller en föreskrift som meddelats med stöd av 47 § 5, 6 eller 7.

50 § Till ansvar enligt denna lag ska inte dömas i ringa fall eller om gärningen är belagd med straff enligt brottsbalken.

51 § Den som har åsidosatt ett vitesföreläggande får inte dömas till straff enligt denna lag för gärning som omfattas av föreläggandet.

Förverkande

52 § En elektrisk anläggning eller elektrisk utrustning som varit föremål för brott enligt denna lag ska förklaras förverkad, om det inte är uppenbart oskäligt. I stället för sådan egendom kan värdet av egendomen förklaras förverkat. Även utbytet av brott enligt denna lag ska förklaras förverkat, om det inte är uppenbart oskäligt.

Överklagande

53 § Tillsynsmyndighetens beslut enligt 20, 37–39 och 41–46 §§ får överklagas hos allmän förvaltningsdomstol. Andra beslut enligt denna lag får inte överklagas.

Prövningstillstånd krävs vid överklagande till kammarrätten.

-
1. Denna lag träder i kraft den 1 juli 2017.
 2. Den som med stöd av äldre föreskrifter har fått behörighet som elinstallatör ska vid tillämpningen av denna lag anses vara auktoriserad enligt 20 §.

2 Förslag till lag om ändring i ellagen (1997:857)

Härigenom föreskrivs i fråga om ellagen (1997:857)¹

dels att 9 kap., 10 kap. 1–8 §§ och 12 kap. 4 § ska upphöra att gälla,

dels att rubrikerna närmast före 10 kap. 1, 2 och 4–9 §§ ska utgå,

dels att 1 kap. 1 §, 12 kap. 1, 3 och 5 §§ och 13 kap. 1 § ska ha följande lydelse,

dels att rubriken till 10 kap. ska lyda ”Avbrottsersättning”,

dels att rubriken närmast före 12 kap. 4 § ska lyda ”Särskilt om tillsyn som avser driftsäkerheten hos det nationella elsystemet”,

dels att det ska införas en ny paragraf, 11 kap. 12 a §, av följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

1 kap.

1 §²

I denna lag ges föreskrifter om elektriska anläggningar, om handel med el i vissa fall *samt om elsäkerhet.*

I denna lag ges föreskrifter om elektriska anläggningar *och* om handel med el i vissa fall.

Bestämmelser om elsäkerhet finns i elsäkerhetslagen (2017:000).

11 kap.

12 a §

Bestämmelser om ansvar för skada som orsakas av el finns i elsäkerhetslagen (2017:000).

12 kap.

1 §³

Tillsynen över efterlevnaden av denna lag och av föreskrifter eller villkor som har meddelats med stöd av lagen utövas, *såvitt avser*

Tillsynen över efterlevnaden av denna lag och av föreskrifter eller villkor som har meddelats med stöd av lagen utövas, *när det*

¹ Senast lydelse av 9 kap. 2 § 2007:217

9 kap. 2 a § 2009:23

9 kap. 9 § 2009:23

10 kap. 1 § 2007:217

12 kap. 4 § 1998:665.

² Senaste lydelse 2008:265.

³ Senast lydelse 2011:712.

frågor om *elsäkerhet och driftsäkerheten* hos det nationella elsystemet, av den eller de myndigheter som regeringen bestämmer. *gäller* frågor om driftsäkerheten hos det nationella elsystemet, av den eller de myndigheter som regeringen bestämmer.

Tillsynen i övrigt över efterlevnaden av denna lag och av föreskrifter och villkor som har meddelats med stöd av lagen utövas av nätmyndigheten.

Tillsynen enligt andra stycket omfattar inte bestämmelserna i 7 och 10 kap. samt 11 kap. 1–12 §§ och inte heller efterlevnaden av elleverantörernas skyldigheter enligt 8 kap. 1–4 §§, 5 § första och andra styckena och 6–11 a §§.

Nätmyndigheten är tillsynsmyndighet enligt Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 714/2009 av den 13 juli 2009 om villkor för tillträde till nät för gränsöverskridande elhandel och om upphävande av förordning (EG) nr 1228/2003.

3 §⁴

En tillsynsmyndighet får meddela de förelägganden som behövs för att trygga efterlevnaden av de föreskrifter och villkor som omfattas av tillsynen. Ett föreläggande får förenas med vite.

Ett föreläggande gäller omedelbart, om det

1. avser *elsäkerhet eller* driftsäkerheten hos det nationella elsystemet, 1. avser driftsäkerheten hos det nationella elsystemet,

2. avser riktigheten av lämnade uppgifter enligt 8 kap. 11 b §, eller

3. har meddelats med anledning av en anmälan enligt 14 § första stycket.

5 §

För tillsyn som avser *elsäkerhet eller* driftsäkerheten hos det nationella elsystemet har tillsynsmyndigheten rätt att få tillträde till områden, lokaler och andra utrymmen, dock inte bostäder.

Om det behövs för tillsynen avseende elsäkerhet, får tillsynsmyndigheten hos tillverkare, importörer, grossister och detaljhandlare för provning ta ut ett eller flera exemplar av en anordning, avsedd att anslutas till en elektrisk anläggning, eller elektrisk materiel som har införts eller skall införas på marknaden.

För tillsyn som avser driftsäkerheten hos det nationella elsystemet har tillsynsmyndigheten rätt att få tillträde till områden, lokaler och andra utrymmen, dock inte bostäder.

⁴ Senaste lydelse 2011:712.

Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får meddela föreskrifter om ersättning för uttaget prov och om skyldighet att ersätta tillsynsmyndighetens kostnader för provning.

Polismyndigheten *skall* lämna det biträde som behövs för tillsynen.

Polismyndigheten *ska* lämna det biträde som behövs för tillsynen.

13 kap.

1 §⁵

Till böter eller fängelse i högst ett år döms den som uppsåtligen eller av oaktsamhet

1. bryter mot 2 kap. 1 eller 3 §,

1. bryter mot 2 kap. 1 eller 3 §,
eller

2. bryter mot villkor som meddelats med stöd av 2 kap. 11 §,
eller

2. bryter mot villkor som meddelats med stöd av 2 kap. 11 §.

3. bryter mot föreskrift som har meddelats med stöd av 8 kap. 1 § andra stycket eller 9 kap. 1 § andra stycket.

Till böter döms den som uppsåtligen eller av oaktsamhet bryter mot 2 kap. 17 §.

Till böter döms den som uppsåtligen eller av oaktsamhet

1. bryter mot 2 kap. 17 §, *eller*
2. bryter mot föreskrift som har meddelats med stöd av 8 kap. 1 § andra stycket.

I ringa fall döms inte till ansvar.

Denna lag träder i kraft den 1 juli 2017.

⁵ Senaste lydelse 2006:926.

3 Förslag till lag om ändring i lagen (1966:742) om hotell- och pensionatrvärelse

Härigenom föreskrivs i fråga om lagen (1966:742) om hotell- och pensionatrvärelse¹

*dels att 11 § ska upphöra att gälla,
dels att 18 § ska ha följande lydelse.*

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

18 §²

Till penningböter döms den som *underlåter att*

a. fullgöra anmälningsskyldighet enligt 8 §;

b. enligt 11 § föranstalta om undersökning eller anskaffa eller förvara intyg.

Till penningböter döms den som *inte fullgör anmälningsskyldighet enligt 8 §.*

Denna lag träder i kraft den 1 juli 2017.

¹ Senaste lydelse av lagens rubrik 1975:599.

² Senaste lydelse 1991:293.